

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ФІЛОСОФІЇ ТА СОЦІОЛОГІЇ**

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ФІЛОСОФІЇ ОСВІТИ

**Збірник матеріалів
науково-практичної конференції з міжнародною участю**

28 жовтня 2021 р.

Харків: НФаУ, 2021

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ФІЛОСОФІЇ ТА СОЦІОЛОГІЇ**

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ФІЛОСОФІЇ ОСВІТИ
Збірник матеріалів науково-практичної конференції
з міжнародною участю**

28 жовтня 2021 р.

Харків: НФаУ, 2021

30. Плотнікова Наталія Володимирівна. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ВНЗ.....	122
31. Попова Наталія Валеріївна, Артеменко Микита Андрійович. ОСВІТА І ПРОБЛЕМА СВІДОМОСТІ.....	125
32. Разумовський Сергій Олександрович, Кулакова Оксана Миколаївна. КОНЦЕПЦІЯ ФУНДАМЕНТАЛІЗАЦІЇ ОСВІТИ.....	128
33. Рилова Ольга Юріївна. МАСОВИЙ ПОПИТ НА ВИЩУ ОСВІТУ ТА ЇЇ ЯКІСТЬ.....	133
34. Савіна Вікторія Вікторівна. МОТИВАЦІЯ НАВЧАННЯ.....	137
35. Садовніков Олег Костянтинівич. СТАТУС УНІВЕРСИТЕТУ В ПРОЦЕСІ РОЗВИТКУ ОСВІТИ.....	139
36. Салтан Наталія Миколаївна, Орленко Олена Михайлівна. АНТРОПО-СОЦІАЛЬНИЙ ВИМІР ОСВІТНИХ РЕСУРСІВ ВИСОКОТЕХНОЛОГІЧНОГО СУСПІЛЬСТВА.....	144
37. Скорикова Марія Кирилловна. ПРОБЛЕМА АДАПТАЦІЇ СОВРЕМЕННОГО УКРАїнСКОГО ВИСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ В СОЦІОКУЛЬТУРНИХ РЕАЛІЯХ АВСТРАЛІЇ.....	150
38. Стадник Григорій Васильович, Радіонова Людмила Олексіївна. ФІЛОСОФІЯ ОСВІТИ: ВИКЛИКИ ЧАСУ.....	153
39. Стешенко Наталія Леонідівна, Бородай Андрій Володимирович. РОЛЬ ФІЛОСОФІЇ В СТРУКТУРІ ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ.....	159
40. Ткаченко Валерія Вікторівна. МЕДІАГРАМОТНІСТЬ ТА РИТОРИКА ЯК ЗАСОБИ ПОДОЛАННЯ КІБЕРБУЛІНГУ.....	165
41. Томарева Наталія Олександрівна. ВИКОРИСТАННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ВИВЧЕННІ ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ У ПЕРІОД КАРАНТИННИХ ЗАХОДІВ.....	168
42. Удовицька Тетяна Анатоліївна. ВИКЛАДАЧ-СТУДЕНТ: ПРОБЛЕМИ ВЗАЄМНИХ ОЧІКУВАНЬ У СУЧАСНИХ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ РЕАЛІЯХ.....	170
43. Утюж Ірина Геннадіївна, Спиця Наталія Валеріївна. ВИЩА ОСВІТА В УМОВАХ КОМУНІКАТИВНОГО КАПІТАЛІЗМУ.....	173
44. Філіппенко Ростислав Ігорович, Хіріна Ганна Олександрівна. М. П. КРАСОВСЬКИЙ ТА ЙОГО ДІЯЛЬНІСТЬ НА СТОРІНКАХ ХАРКІВСЬКОЇ ПЕРІОДИЧНОЇ ПРЕСИ КІНЦЯ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТ.....	175
45. Хіріна Ганна Олександрівна, Кахніашвілі Анастасія Сергіївна, Матус Тетяна Андріївна. ВІДКРИТА ОСВІТА: СУТНІСТЬ, СУЧАСНІСТЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ.....	181

цього, відрахування з вишів, що в свою чергу тягне ризики нестабільності студентського контингенту і навчальної завантаженості викладачів. Виявлення та аналіз можливих ризиків «очікувань» в процесі взаємодії «викладач-студент» дозволить виробити оптимальні заходи для їх зниження ще на стадії підготовки до вступу до ЗВО, що в свою чергу, знизить ризики «фальстарту» для молодих людей і зробить роботу викладачів з підготовки молоді до професійної та трудової діяльності більш ефективною.

Утюж Ірина Геннадіївна,

доктор філософських наук, професор,
завідувач кафедри суспільних дисциплін,
Запорізький державний медичний університет,
Запоріжжя, Україна;

Спиця Наталія Валеріївна,

кандидат філософських наук, доцент,
кафедра суспільних дисциплін,
Запорізький державний медичний університет,
Запоріжжя, Україна

ВИЩА ОСВІТА В УМОВАХ КОМУНІКАТИВНОГО КАПІТАЛІЗМУ

Постіндустріальна матриця уже протягом декількох років, формує позитивні соціальні очікування, пов'язані з розвитком інформаційних технологій, пріоритетом знань, поширенням інновацій. Дану динаміку соціальних змін, часто пов'язують з феноменом комунікативного капіталізму. Нова фаза соціально-економічних відносин презентує як позитивні чинники розвитку суспільних відносин, так і оголює внутрішні протиріччя принципу управління і організації суспільства знань по капіталістичним основам.

Зупиняючись на аналітиці об'єктивної реальності комунікативного капіталізму, який супроводжує сучасну університетську освіту і освіту в цілому, відзначимо, що інтелектуальна праця і продукт з її складової у вигляді знань не можуть бути чимось вимірянні та об'єктивно оцінені. Особливу роль у виробництві нематеріального продукту гратимуть характеристики, пов'язані з креативністю, комунікативними здібностями і навичками самоорганізації фахівців. Йдеться, зокрема, про так звані гнучкі, м'які навички (softskills), які також стають невід'ємною частиною професійних компетенцій і набувають в суспільстві знання особливу

цінність, активно вбудовуючись до універсального глобального процесу виробництва і споживання, але не піддаючись при цьому об'єктивній кількісній оцінці.

Тому, актуально звучать слова В. Франкла про основне завдання освіти в сучасному світі, а саме, автор говорить, що освіта – це інститут, в якому удосконалюються здібності, де людина має можливість знаходити унікальні смисли. Автор пише: «Сьогодні освіта не може залишатися в руслі традиції, вона повинна розвивати здатність приймати незалежні автентичні рішення» [1].

В рамках даної позиції підкреслимо, що в університетах буде рости попит на творчість, на обґрунтування нового. Тому, очевидним є підвищення ролі соціо-гуманітарного знання в системі вищої освіти. У дискусіях про роль освіти мова, головним чином, йде про розвиток критичного, творчого мислення, смислової сфери особистості і обґрунтованому соціоконструюванні, створення суспільства процвітання – без злиднів і воєн, боргів і насильства, згідно з формулюванням Ж. Фреско [2].

Цифровізація і технологізація університету як освітнього майданчика і розгалуженої системи експертного знання – є необхідним процесом, здатним контролювати рівень наданих послуг і знань, та забезпечувати певні гарантії. Феномен, коли знання і наука в структурі університету об'єднуються і перетворюються в провідну силу процесу виробництва, Бутан називає терміном «knowledge-based economy», тобто економіка, заснована на знанні [3, с. 213].

Економіка знань, інновації – це завжди колективний продукт і проект, суспільне благо, тому нова парадигма освіти виступає як результат спільної діяльності в мережах [4, Р. 51]. Таким чином, формування єдиної університетської культури є викликом часу для сучасної системи вищої освіти і можливістю на платформах Інтернету презентувати і реалізовувати себе.

Тому, в ЗДМУ, вибудована серйозна система підготовки людини до життя. Соціогуманітарні науки та філософія в ЗДМУ є «методологічним регулятивом» розвитку. А саме, регулятивом виступає філософська культура особистості, яка формується і розвивається через аналітику, критику ідеалів, норм культури мислення, що утворюються в повсякденному житті. Збереження в освітньому дискурсі ЗДМУ соціогуманітарних, філософських дисциплін дає можливість сформувати людський світогляд як онтологічний чинник, який спрямовує буття людини.

Сучасна освіта не тільки отримала велику кількість нових технологічних засобів, якими має навчитися користуватися з оптимальним результатом. Вона сама стає політичною, терапевтичною, соціальною технологією. Тож викладачам гуманітарних дисциплін варто враховувати це та використовувати нові технології задля того, щоб уникнути катастрофи глобальної дегуманізації. Якщо соціогуманітарні дисципліни отримують шанс від безособових технологій, ним варто скористатися для того, щоб з пасивних спостерігачів-дослідників перетворитися на активних творців нової реальності де головне місце завжди залишатиметься за Людиною.

Література:

1. Франкл В. Людина в пошуках сенсу. Москва: Прогрес, 1990. 368 с., С. 295
2. Fresco J. The Best That Money Can't Buy: Beyond Politics, Poverty and War. Global Cyber Visions. 2002. 166 с.
3. Бутан Я.-М. Новое огораживание: информационные и коммуникационные технологии, или ползучая революция прав собственности // Логос. 2007. № 4 (61). С. 199–229.
4. Boutang Y.-M. Cognitive capitalism. Los Angeles: Polity Press, 2011. 206 p.

Філіппенко Ростислав Ігорович,

кандидат історичних наук, доцент,

кафедра філософії та соціології,

Національний фармацевтичний університет,

Харків, Україна;

Хіріна Ганна Олександрівна,

кандидат історичних наук, доцент,

кафедра філософії та соціології,

Національний фармацевтичний університет,

Харків, Україна

М. П. КРАСОВСЬКИЙ ТА ЙОГО ДІЯЛЬНІСТЬ НА СТОРІНКАХ ХАРКІВСЬКОЇ ПЕРІОДИЧНОЇ ПРЕСИ КІНЦЯ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТ.

Вступ. У вересні 2021 р. Національний фармацевтичний університет відзначив 100-річчя з дня заснування. Досліджуючи харківську періодичну пресу кінця ХІХ – початку ХХ т., знаходимо багато нової інформації про науковців та педагогів, які стали фундаторами Харківського